

Offentliggjort d. 30. juli 2013

Personskadeerstatning - beskatning af erstatning for tabt erhvervsevne udmålt efter engelske regler som beskattet indkomst – SKM2013.464.SR og SKM2013.465.SR[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatterådet fandt ved bindende svar af 25/6 2013, at en personskadeerstatning for tabt arbejdsfortjeneste, der dækkede løbende ydelser fra februar 2008 til oktober 2012, men blev udbetalt som et engangsbeløb i 2012, skulle beskattes fuldt ud i Danmark, og da med hele beløbet i 2012. Dette uanset at erstatningen efter engelske regler var beregnet på baggrund af nettoindkomsten efter skat.

Erstatning for tab af indkomst eller formue beskattes efter grundlæggende skatteretlige principper som udgangspunkt på samme måde, som den indkomst eller formue, erstatningen træder i stedet for, se herved eksempelvis de udtrykkelige bestemmelser herom i ejendomsavancebeskatningslovens § 10 og aktieavancebeskatningslovens § 31.

For personskadeerstatninger skal der efter Den Juridiske Vejledning 2013-2, afsn. C.A.3.7., videre sondres mellem, om erstatningen er en *løbende ydelse* eller et *engangsbeløb*.

Det fremgår således af vejledningen, at hvis erstatningen bliver udbetalt som en løbende ydelse, er det et løbende afkast, der har karakter af indkomsterhvervelse, hvilket er skattepligtigt efter statsskattelovens § 4.

Er erstatningen et *engangsbeløb*, skal erstatningen efter vejledningen beskattes på samme måde, som det, den træder i stedet for. Er erstatningen en kompensation for en del af indkomstgrundlaget, er erstatningen skattefri efter statsskattelovens § 5. Er der derimod

Offentliggjort d. 30. juli 2013

tale om en kompensation for et tab i det løbende afkast/indkomsterhvervelse, er erstatningen skattepligtig.

Den lidt firkantede sondring i vejledningen mellem på den ene side løbende ydelser og på den anden side engangsudbetalinger, er modificeret i vejledningen derhen, at en engangsydelse ved udbetalingen kan blive opdelt i flere rater, uden at den i skattemæssige henseende bliver en løbende - og dermed skattepligtig - ydelse. Og omvendt kan en løbende ydelse, der bliver udbetalt som et samlet beløb, efter vejledningen ikke blive et skattefrit engangsbeløb i skattemæssig henseende.

Erstatning for **tab af erhvervsevne** ydet som engangsbeløb er skattefri, fordi den træder i stedet for en del af indkomstgrundlaget. Der foreligger dog i praksis eksempler på, at erstatning for tab af erhvervsevne er udredt som en løbende ydelse, og erstatningen er i så fald anset som skattepligtig, se herved SKM2003.525.LSR.

Erstatning for **tabt arbejdsfortjeneste** er som udgangspunkt fuldt ud skattepligtig, idet erstatningen træder i stedet for en arbejdsindkomst. Dette gælder, uanset om erstatningen udredes som et engangsbeløb, se herved udtrykkeligt Den Juridiske Vejledning, afsn. C.A.10.4.3.14.

Sagen ref. i SKM2013.464.SR og SKM2013.465.SR drejede sig om den skatteretlige kvalifikation og behandling af en række poster i en *erstatningsopgørelse foretaget efter engelske regler*, herunder særligt en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, der blev udbetalt som et engangsbeløb i 2012, men dækkede løbende ydelser fra februar 2008 til oktober 2012.

I sagen forelå det yderligere spørgsmål, om der ved beskatning af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste i Danmark skulle tages hensyn til, at erstatningen som udmålt efter engelske regler var beregnet på baggrund af nettoindkomsten efter skat – og ikke – som i Danmark – på grundlag af en bruttoindkomst.

Sagen drejede sig i korte træk om en dansk kvinde, der havde været bosiddende i og skattepligtig til England siden 1991. I 2008 blev hun i England påkørt af en bil, men

Offentliggjort d. 30. juli 2013

overlevede efter et langvarigt hospitalsophold. Påkørslen resulterede i en lammelse fra livet og ned. Efter endt sygehusophold flyttede kvinden i maj 2008 til Danmark sammen med sine børn for at bo tættere på sin familie i Danmark. I 2012 fik hun på grundlag af et forlig udbetalt en erstatning, der omfattede erstatning for méngrad, dækning af fremtidige merudgifter til pleje mv. samt tabt arbejdsfortjeneste.

Skatteyderens repræsentant havde foretaget en forholdsmæssig fordeling på de enkelte erstatningsdele på baggrund af forliget om fastsættelse af den endelige erstatningssum. Fordelingen skulle efter det oplyste ses i lyset af, at der ikke forelå en endelig oversigt over fordelingen af erstatningen, da de enkelte delmomenter i erstatningsopgørelsen efter engelske regler alene blev anvendt til at opgøre henholdsvis erstatningskravet og modkravet, og erstatningen herefter fastsat som et engangsbeløb. Udover de fordelingsmæssige vanskeligheder var der knyttet en vis usikkerhed til selve kvalifikationen af erstatningsydelse efter danske regler.

Ved det bindende svar ref. i **SKM2013.464.SR** meddelte Skatterådet, at der var hjemmel til at beskatte en eventuel skattepligtig andel af beskatningen i Danmark, da kvinden i maj 2008 ved tilflytningen til Danmark blev skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, og da kvinden først efterfølgende, nemlig i 2012, erhvervede endelig ret til erstatningen ved indgåelsen af forliget om erstatningen.

Skatterådet bekræftede i det bindende svar, ref. i **SKM2013.465.SR**, at der alene skulle svares skat af den del af erstatningen, der udgjorde tabt arbejdsfortjeneste (engangsbeløb). Erstatning for øvrige poster var således skattefri for kvinden, herunder erstatningen for poster benævnt "Loss of Congenial Employment", "Loss of Earnings - future losses" og "pensions". SKAT bemærkede i den forbindelse, at selv om den udbetalte erstatning indeholdte poster, der efter de danske erstatningsretlige regler eller praksis ikke erstattes eller erstattes med et mindre beløb, var det SKATs opfattelse, at de enkelte erstatningsposter i den fremlagte opgørelse hverken skulle revurderes eller omkvalificeres.

For så vidt angik særligt den del af erstatningen, der var henført til *tabt arbejdsfortjeneste*, i sagen benævnt "Loss of earnings – past losses", var oplyst, at erstatningen blev opgjort som den faktisk mistede indkomst fra skadestidspunktet i 2008 og frem til forli-

Offentliggjort d. 30. juli 2013

get i september 2012 (4,55 år). Videre var oplyst, at der ved erstatningsopgørelsen blev taget afsæt i den forventede nettoindkomst - dvs. udbetalt løn efter engelsk skat, og reduceret med de indkomster, som kvinden havde opnået i samme periode.

Efter skatteyderens opfattelse måtte dette beløb anses som tabt arbejdsfortjeneste. Skatteyderen henviste i den forbindelse til erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, hvorefter erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen, og videre, at for så vidt det må antages, at skadelidte vil lide et varigt erhvervsevnetab, ydes erstatning indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne, jf. §§ 5-8 og § 10 samt § 31 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade. Af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 2 fremgik videre, at der i erstatningen fradrages løn under sygdom, dagpenge fra arbejdsgiver eller kommunalbestyrelsen og forsikringsydelser, der har karakter af en virkelig skadeserstatning, samt lignende ydelser til den skadelidte.

Af sagen fremgik videre, at arbejdsskadestyrelsen telefonisk havde oplyst, at både løbende og engangserstatningsbeløb for både tabt arbejdsfortjeneste og tabt erhvervsevne fastsættes på baggrund af den fulde årlige brutto lønindkomst *før skat*.

Det var på denne baggrund skatteyderens opfattelse, at den danske skat af en eventuel skattepligtig andel af erstatningen i form af tabt arbejdsfortjeneste skulle *nedsættes* med en *beregnet engelsk skat* for at kompensere for, at erstatningen efter engelske regler var beregnet på baggrund af nettoindkomsten efter skat.

Skatterådet fandt derimod ikke at kunne bekræfte, at den danske skat af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste skulle nedsættes med en beregnet engelsk skat for at kompensere for, at erstatningen efter engelske regler var beregnet på baggrund af nettoindkomsten efter skat.

Skatteyderen anførte som begrundelse for at nå frem til et sådant resultat, at "...erstatningsbeløbet i teorien allerede er blevet beskattet i England, og der vil således ikke være grundlag for at opkræve dansk skat af beløbet." Skatteyderen uddybede dette synspunkt derhen, at for så vidt erstatning efter skattemyndighedernes opfattelse var

Offentliggjort d. 30. juli 2013

skattepligtig, skulle der lempes for den tilsvarende beregnede engelske skat, som det engelske erstatningsbeløb var reduceret med - uanset at der rent faktisk ikke var betalt engelsk skat af beløbet. Baggrunden for synspunktet var det indlysende, som også fremhævet af skatteyderen, nemlig at det ikke ville være acceptabelt, at en skatteyder risikerede at blive pålagt dobbelt skat alene som følge af, at Danmark og England fastsætter forsikringsbeløb på forskellig måde.

Dette synspunkt blev afvist af Skatterådet med den enkle begrundelse, at beskatningen i Danmark af arbejdsfortjeneste i overensstemmelse med statsskattelovens § 4 skulle ske efter de danske regler. Der skulle således ikke tages hensyn til det af repræsentanten anførte, nemlig at erstatningen efter engelske regler var beregnet på baggrund af nettoindkomsten efter skat. Vedrørende retsgrundlaget henviste Skatterådet i den forbindelse til Landsskatterettens kendelse ref. i TfS 19987, 94 LSR om en skatteyder, der efter flytning fra Vesttyskland til Danmark modtog tysk arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til EF-reglerne. Understøttelsen var fra tysk side tænkt som nettobeløbet uden skattebetræk. Landsskatteretten fandt imidlertid, at dagpengeydelse var skattepligtige i Danmark, og at beskatningen skulle ske efter danske regler, hvorved der ikke kunne tages hensyn til, at beløbene var skattefrie nettoindkomster i Tyskland.

På et yderligere stillet spørgsmål fra skatteyderen om periodisering af den skattepligtige andel af erstatningen oplyste Skatterådet videre, at erstatningen skulle indtægtsføres i 2012, hvor skatteyderen erhvervede endelig ret til erstatningen.

Det bindende svar omtaler ikke mulighederne for tilbagefordeling af en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter ansøgning, jf. Den Juridiske Vejledning, afsn. C.A.3.1.1.2, men det bindende svar ses ikke at udelukke en sådan tilbagefordeling.

Sagen viser, at de danske skatteregler i hvert fald ikke for indeværende er udformet til på adækvat måde at tage højde for de regelsammenstød, der opstår mellem udenlandsk og dansk ret, herunder dansk skatteret, som praksis fremover i stigende omfang må antages at frembyde. Resultatet, nemlig at en erstatning udløst ved en ulykke i udlandet for en skatteyder bosat i udlandet og udmålt på grundlag af en nettoindkomst efter uden-

Offentliggjort d. 30. juli 2013

landske civilretlige regler, i sin helhed undergives beskatning til Danmark forekommer åbenbart ikke rigtigt.

— o —